

STC 3/2013, de 17 de gener

La col·legiació professional obligatòria i el supòsit d'exempció per part dels empleats al servei de l'Administració pública (accés al text de la sentència)

L'Estat impugna uns preceptes d'una llei autonòmica sobre col·legiació professional per considerar que estableixen nous supòsits d'exempció més enllà de l'únic permès a la legislació bàsica: **eximir de la col·legiació obligatòria als professionals que exerceixen la seva activitat al servei de l'Administració pública**. En canvi, la comunitat autònoma argumentava que la regulació impugnada no excedia d'allò establert a la legislació bàsica.

Sorprenentment, el TC replanteja els termes en què les parts havien centrat l'objecte del conflicte, sostenint que **la llei bàsica sobre col·legiació professional no conté una exempció de col·legiació pels professionals que presten serveis a l'Administració pública** (FJ 6è).

El TC posa èmfasi en la **doctrina relativa a l'exercici de funcions públiques per part dels col·legis professionals**, fonamentada en la perícia i experiència que tenen els professionals que constitueixen la base corporativa. Per això, **interpreta l'art. 1.3 de la Ley 2/1974, de 13 de febrer, de Colegios Profesionales, d'acord amb els següents criteris:**

- **No és en realitat un article d'exempció de la col·legiació obligatòria, no conté una exclusió del règim de col·legiació obligatòria dels funcionaris públics.**
- **Malgrat les potestats deontològiques que ostenta el col·legi professional, la llei manté en mans de l'Administració les potestats que com a ocupadora té sobre tot el seu personal, també sobre aquells professionals col·legiats que són empleats de l'Administració.**

El TC recorda que el règim de **col·legiació obligatòria constitueix una limitació al dret al treball (art. 35 CE) i a la llibertat negativa d'associació (art. 22 CE), i per tant els supòsits d'exempció s'hauran d'analitzar cas per cas en cada professió, tenint en compte els interessos públics concrets en cada professió, però no en funció del lloc on es presta el servei** (FJ 8è in fine).

En resum, es manté la possibilitat que cada legislació sectorial eximeixi de la col·legiació obligatòria els empleats públics, però per raons conceptualment diferents a les que fins ara venien justificant l'esmentada exempció. En termes competencials, l'efecte de la sentència és que **correspondrà a l'Estat cas per cas determinar quan la col·legiació és obligatòria i quan se'n podrà eximir als empleats públics**.